

ΑΠΟΛΛΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ - ΑΤΑΛΑΝΤΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΚΕΤΟ ΜΠΑΛΑ

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΜΑΧΗΣ

Το κείμενο που ακολουθεί γράφτηκε από αντιφασίστες οπαδούς του Π.Α.Σ. Γιάννινα¹ μετά από το ταξίδι τους στην (αληθο)Κύπρο τον περασμένο Νοέμβρη. Διακηρυγμένος σκοπός του ταξιδιού ήταν η παρακολούθηση ενός ποδοσφαιρικού ματς, αλλά όπως θα διαβάσετε και παρακάτω, η όλη εκδρομή είχε ταυτόχρονα χαρακτήρα ταχύρυθμης επιμόρφωσης με τα ανοιχτά εσωτερικά μέτωπα του νησιού. Αμέσως μετά την επιστροφή τους, οι σύντροφοι είχαν την καλοσύνη να γράψουν ένα κείμενο με τις εντυπώσεις τους και να μας το στείλουν προς πάσα χρήση. Από μεριάς μας, βρήκαμε το κείμενο εξαιρετικά χρήσιμο και ενδιαφέρον. Το δημοσιεύουμε, όπως ακριβώς το λάβαμε, όχι κατ' ανάγκη γιατί μας βρίσκει σύμφωνους, αλλά γιατί μας περιγράφει μια όψη της αντιφασιστικής μάχης πολύ διαφορετική από τα καθ' ημάς. Με άλλα λόγια, ξεκινώντας από το ποδόσφαιρο, οι σύντροφοι μας περιγράφουν την ειδική μορφή που έχει λάβει στην Κύπρο η μάχη ενάντια στους φασίστες, το ρόλο και την ιστορία των οργανωμένων οπαδών της Ομόνοιας. Αλλά υπάρχει κι άλλος ένας λόγος που η ανταπόκριση μάς φάνηκε αξιοσημείωτη. Λέμε για το γεγονός ότι ο αντιφασισμός δεν παίρνει σώνει και ντε μορφές με τις οποίες είμαστε εξοικειωμένοι· και κατά συνέπεια δεν αφορά αποκλειστικά και μόνο ανθρώπους σαν εμάς και τους φίλους μας. Όπως μαθαίνουμε από τους Γιαννιώτες συντρόφους, οι οπαδοί της Ομόνοιας είναι ένα ζωντανό, καθημερινό, ξεχωριστό υποκείμενο της αντιφασιστικής μάχης. Φυσικά τρεις μέρες σε μίαν άλλη χώρα δεν αρκούν για να «μάθει πώς έχουν τα πράγματα» κι ύστερα να αποπειραθείς να τα αφηγηθείς και σε άλλους. Αυτό είναι μια δουλειά, που κρίνοντας από τη δική μας εμπειρία, δεν μπορεί να την κάνει κανείς που έρχεται «απ' έξω». Δεν το λέμε για να υποτιμήσουμε τη συμβολή των Γιαννιωτών συντρόφων στη διεύρυνση των γνώσεών μας, αλλά για να προειδοποιήσουμε τους αναγνώστες και τις αναγνώστριες για τις δυσκολίες του θέματος.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΑΠΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΜΕΡΙΑ...

Το τριήμερο 1-3/11 κάποιοι αντιφασίστες οπαδοί του Π.Α.Σ. Γιάννινα βρεθήκαμε στη Λευκωσία για να παρακολουθήσουμε τον ποδοσφαιρικό αγώνα Απόλλων Λεμεσού - Αταλάντα. Τι σχέση έχει η ομάδα της περήφανης πρωτεύουσας της Ηπείρου με την αντίστοιχη του Μπέργκαμο της Ιταλίας και τι δουλειά είχαμε 4 Γιαννιωτάκια στις κερκίδες του σταδίου Γ.Σ.Π. της Λευκωσίας έχει αναλυθεί γλαφυρά σε κείμενο συντρόφου- συνΠΑΣΟΛΕ που έχει ήδη δημοσιευτεί,² οπότε δεν θα επεκταθούμε περαιτέρω. Ας μπούμε απευθείας στο ζουμί.

Οι γνώσεις μας για την Κύπρο και την ιστορία της πριν την προσγείωσή μας σε αυτήν μπορούν να χαρακτηριστούν από βασικές έως στοιχειώδεις. Λίγο η συμμετοχή των ¾ μας σε αντιφασιστικές συλλογικότητες, λίγο τ' αφιερώματα του περιοδικού Antifa και οι πολιτικές εκδηλώσεις για τη «Στρατηγική της Ανατολικής Μεσογείου», λίγο παλιότερες αυτόνομες εκδόσεις με θέμα το Κυπριακό και την μη επίλυσή του, λίγο κάτι γύρες στη βικιπαίδεια και στους τουριστικούς οδηγούς, όλο και κάτι είχαμε μάθει. Η πραγματικότητα, όμως, έτσι ή αλλιώς, συνήθως είναι εκεί για να σου ρίξει σφαλιάρες. Ας περιγράψουμε, λοιπόν, τα όσα είδαμε, κρατώντας πάντα τη σημείωση ότι εμείς βρεθήκαμε μόνο για τρεις μέρες στο νησί, πράγμα που σημαίνει ότι διάφορες εικόνες που σχηματίσαμε μπορεί να είναι και λίγο παραπλανητικές.

Οι πρώτες εικόνες από το νησί στο δρόμο από το αεροδρόμιο της Λάρνακας στην πόλη της Λευκωσίας μας έσφιξαν το στομάχι. Αντιτουρκικά συνθήματα με την υπογραφή του Ε.Λ.Α.Μ., στόχοι, σβάστικες και λοιπά ναζιστικά κόλπα από τους οπαδούς του Α.Π.Ο.Ε.Λ. Πλησιάζοντας στη Λευκωσία, βέβαια, τα διάφορα εθνικιστικά σύμβολα είχαν βρει έναν, και σχεδόν αποκλειστικό, εχθρό με τον κωδικό «9», δηλαδή τους οργανωμένους οπαδούς της Ομόνοιας. Η μάχη στους τοίχους της πόλης ανάμεσα στους ναζί του Ε.Λ.Α.Μ., του Α.Π.Ο.Ε.Λ. και πάσης άλλης φύσεως και τους θυραεννιώτες ήταν σε ορισμένες γωνιές της πόλης κάτι το απερίγραπτο. Σύνθημα πάνω στο σύνθημα, σβήσιμο πάνω στο σβήσιμο και φτου κι απ' την αρχή.

Το σπίτι που μας φιλοξένησε βρισκόταν λίγα μέτρα από την πράσινη γραμμή που χωρίζει την ελληνοκυπριακή από την τουρκοκυπριακή πλευρά. Η εικόνα μιας πόλης χωρισμένης στη μέση με συνεχή στρατιωτικά φυλάκια διακοσμημένα με ελληνικά- ελληνοκυπριακά σημαία και με αντίστοιχα τουρκικά- τουρκοκυπριακά, ήταν μια εικόνα που μας δημιούργησε ένα κάποιο σοκ. Η λεπτή 20μετρη οικιστική γραμμή (buffer zone) με τα γκρεμισμένα κτίσματα, με τις τρύπες από σφαίρες στους τοίχους και η πασίγνωστη τουρκοκυπριακή σημαία στο βουνό που αντικρίζει τη Λευκωσία παρέα με τις οδούς που όλες ονομάζονται «Μακαρίου» μας έμπασε για τα καλά στο θέμα «Κυπριακό».

Το βράδυ πριν την ημέρα του αγώνα επισκεφτήκαμε το σύνδεσμο των οργανωμένων οπα-

Διαδήλωση της Θύρας 9 ενάντια στην Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία της Κύπρου. Η περιφρούρηση του μπλοκ στημένη σε «Π».

Διαδήλωση της Θύρας 9 στην επέτειο της δολοφονίας του Φύσσα.

Οπαδοί της Ομόνοιας ποζάρουν με τα κλεμμένα λάβαρα των οπαδών του ΑΠΟΕΛ. Ανάμεσα σε αυτά μια σημαία με τον ήλιο της Βεργίνας, και μία της Χρυσής Αυγής. Υποθέτουμε ότι οι ναζί του ΑΠΟΕΛ πείστηκαν να τους τα παραχωρήσουν μετά από μακροσκελή συζήτηση με θέμα τον «μαχητικό αντιφασισμό».

Πολιτική Εκδήλωση με θέμα «ΕΟΚΑ – ΤΜΤ» στο σύνδεσμο της Ομόνοιας. Το κάλεσμα γράφει:

Στη μάχη ενάντια στον φασισμό/εθνικισμό που αναβιώνει στις μέρες μας, σαν ΘΥΡΑ 9 έχουμε καθήκον να σταθούμε στην πρώτη γραμμή. Στα γήπεδα, στους δρόμους και όπου αλλού χρειαστεί να μας βρουν απέναντι τους.

Το μεγαλύτερο όμως κτύπημα στον εθνικισμό θα το δώσουμε μέσα από την μόρφωση και την σωστή κατανόηση της ιστορίας του τόπου μας. Για αυτό στο πλαίσιο των ιδεολογικών εκδηλώσεων που διοργανώνουμε αποφασίσαμε όπως αυτή την Πέμπτη 11 Μαΐου η ώρα 19.00 φιλοξενήσουμε στο κεντρικό μας Fan Club την παρουσίαση «ΕΟΚΑ – ΤΜΤ Πέρα από τους ήρωες και τους τρομοκράτες». ΝΑ ΜΗΝ ΛΕΙΠΕΙ ΚΑΝΕΙΣ.

Περιγραφή: Δυο αναδυόμενοι εθνικισμοί, δυο μητέρες πατρίδες, δυο μεγάλες ιδέες, ένα νησί. Δυο οργανώσεις, δυο αφηγήσεις περί ηρώων, αυτοθυσίας, απελευθέρωσης – ή αλλιώς, περί τρομοκρατίας, δολοφονιών, καταπίεσης. Μια παρουσίαση που εξετάζει τις οργανώσεις ΕΟΚΑ και ΤΜΤ στα χρόνια 1955-59 πέρα από τον κυρίαρχο εθνικιστικό λόγο, πέρα από τις κατεστημένες ιστορικές αφηγήσεις, πέρα από τους «ήρωες» και τους «τρομοκράτες».

Πέσιμο στα γραφεία του ΑΚΕΛ κατά τη διάρκεια πορείας με γενικό τίτλο «Λευτεριά στην Ομόνοια». Οι μπάτσοι πιάνονται εξ απροόπτου. Το πανό στο βάθος γράφει: «Κάτω η χούντα των κομματικών». Κεντρικό σύνθημα της διαδήλωσης «Εξω και το ΑΚΕΛ, που τ'άκανε σκατά, στα ψηφοδέλτια θα γράψουμε Ομόνοια». Για το βίντεο της διαδήλωσης (με καλτ μουσική υπόκρουση) γράψτε «λευτεριά στην ομόνοια» στο youtube.

δών της Ομόνοιας όπου διοργανωνόταν παρουσίαση του βιβλίου *Το Φαινόμενο των Ultras στην Ιταλία* από τον συγγραφέα του.

Εδώ μια μεγάλη χρήσιμη παρένθεση! Το ποδόσφαιρο στην Κύπρο είναι υπερπολιτικοποιημένο. Οι οργανωμένοι του ΑΠΟΕΛ και το 80% των υπολοίπων μικρών ομάδων του νησιού είναι εθνικιστές,³ ενώ αυτοί της Ομόνοιας αριστεροί. Ενδιάμεσος χώρος για no politics και παπαριές δεν υπάρχει. Χωρίς πολυλογίες: μέχρι το 1948 οι δύο σημερινές μεγάλες ομάδες της Λευκωσίας ήταν ένα κοινό αθλητικό σωματείο. Όταν η ομοσπονδία του νησιού κάλεσε το σωματείο να «καταγγείλει τις βιαιότητες των ανταρτών στην Ελλάδα» η σύγκρουση και η διάσπαση δεν άργησε να έρθει. Η Ομόνοια ήταν μέχρι πολύ πρόσφατα στενά δεμένη με το «αριστερό» κόμμα ΑΚΕΛ. Τα τελευταία χρόνια η Θύρα 9 πάει κόντρα σ' αυτή τη σχέση με τρόπους και για λόγους που δεν είναι της παρούσης κι άλλωστε δεν τους γνωρίζουμε και καλά. Η ιστορία του κυπριακού ποδοσφαίρου είναι σπουδαίο κομμάτι της πρόσφατης ιστορίας της Κύπρου και αξίζει κάποιος/α να ασχοληθεί μαζί της.⁴ Τέλος παρένθεσης.

Πηγαίνοντας λοιπόν στο κλαμπ της Ομόνοιας γνωρίζαμε για τις anti-fa αναφορές της ομάδας, για τα πανό με τα «Έλληνες είστε και φαίνεστε» στα ντέρμπυ με το ΑΠΟΕΛ, για τις «σχέσεις αγάπης» με την κυπριακή αστυνομία. Η πραγματικότητα όμως μας εξέπληξε ευχάριστα. Ο σύνδεσμος ήταν ένας υπέροχος χώρος με οργάνωση που θα έκανε πολλά αντιεξουσιαστικά στέκια να γκρεμιστούν απ' την ντροπή τους. Η φάση ολοζώντανη, γεμάτη ωραίες μούρες και «δικούς» μας ανθρώπους. Γνωριστήκαμε με διάφορους από τους βασικούς συντελεστές του εγχειρήματος Θύρα 9 και τα όσα μας είπαν μας φάνηκαν εξόχως διδακτικά.

Το γενικό συμπέρασμα που αποκομίσαμε είναι το εξής: ένα νησί κρατιέται ζωντανό όσον αφορά το αντιφασιστικό κομμάτι από μια κοινότητα ανθρώπων που δεν συγκαταλέγεται στους... γνωστούς. Στην πόλη της Λευκωσίας, η αντιφασιστική μάχη δίνεται σε μεγάλο βαθμό από τους οπαδούς της Ομόνοιας. Οι σκοποί και οι λόγοι ύπαρξης της Θύρας 9 και των παραρτημάτων της στις υπόλοιπες πόλεις του νησιού, έχουν ξεπεράσει προ πολλού αυτούς ενός τυπικού συνδέσμου οπαδών. Γνωρίζοντας και παρατηρώντας τα πρόσωπα των νεαρών, αλλά και των γηραιότερων οπαδών που απαρτίζουν αυτό το ολοζώντανο κύτταρο, νιώσαμε πως στην Ομόνοια δεν εκφράζεται μόνο η αγάπη για την ομάδα και τις γειτονιές της Λευκωσίας που εκπροσωπεί, αλλά και η ασφυξία που προκύπτει από το διάχυτο εθνικιστικό μίσος που κατακλύζει το νησί. Με λίγα λόγια: αυτός ο φαινομενικά συμπαθητικός σύνδεσμος οπαδών αυτής της συμπαθητικής ομάδας με την αριστερή ιστορία, είναι μια πολιτικότερη οργάνωση που συσπειρώνει γύρω της όλα τα αντι- του νησιού.

Έτσι, στον σύνδεσμο της Θύρας 9 είδαμε να συνυπάρχουν από πιτσιρικάδες του είδους που την βγάζει στην πίσω αυλή και που δεν χάνει ευκαιρία να μιλήσει για τις δρομίσσιες κόντρες του με τους αντίστοιχους του μισητού ΑΠΟΕΛ, μέχρι σαραντάρηδες που βρίσκουν μια ζεστή φωλιά στην μπάρα του συνδέσμου και που τραβιούνται εκεί για να σβήσουν την μέρα τους πριν αρχίσει η επόμενη, ακούγοντας στη διαπασών αγαπημένους Έλληνες τροβαδούρους. Πλάι τους συναντήσαμε και εκείνο το είδος ανθρώπου που κόπτεται για την κατάσταση του κινήματος στη Ελλάδα, έχει γνώμη για την πολιτική κατάσταση του νησιού, τη σημασία της ιστορικής συγκυρίας, τις επιλογές που έχει κάνει η Θύρα 9 σε επίπεδο δεκαετίας αλλά και τα σχέδιά της για το μέλλον. Όλοι τους δουλεύουν από διαφορετικό πόστο ο καθένας σαν γρανάζια μιας καλολαδωμένης μηχανής και όλοι τους κινούνται με καύσιμο το ίδιο αίσθημα, το οποίο μπορεί να αποδοθεί μόνο με τα δικά τους λόγια:

Ζούμε σε ένα νησί με 6 στρατούς, η πόλη μας είναι χωρισμένη στα δύο και σε κάθε στενό βλέπεις οδοφράγματα και φαντάρους με όπλα, οι ακροδεξιοί αλωνίζουν με τις ευλογίες της αστυνομίας, του κράτους και της εκκλησίας και εμείς είμαστε οι μοναδικοί που βροντοφωνάζουμε το σύνθημα "τουρκοκύπριοι αδέρφια μας". Δεν είναι καθόλου εύκολο αυτό το πράγμα.

Από την άλλη, οι οπαδοί της Ομόνοιας, αντιμέτωποι με τα δικά τους αδιέξοδα και τις δικές τους αδυναμίες, δεν είναι και δεν θα μπορούσαν να είναι το ίδιο πράγμα με τις αφεντιές μας. Μπορούμε ψάχνοντας τη δράση τους να βρούμε διάφορα πράγματα που να μην κολλάνε μέχρι τέλους με την δική μας θεώρηση των πραγμάτων ή να κουβαλάνε πάνω τους μπόλικη από την κυρίαρχη αριστερή ιδεολογία. Οι άνθρωποι αυτοί όμως, είναι προϊόντα μιας άλλης ιστορικής διαδικασίας και κουβαλάνε πολύ διαφορετικές κοινωνικές εμπειρίες από τις δικές μας. Γι' αυτό κι εμείς προτιμήσαμε να σας γράψουμε, για εκείνα που όταν τα είδαμε και τα ακούσαμε, μας γέμισαν ανακούφιση, χαρά και σεβασμό για την προσπάθειά τους.

Επειδή τα πολλά λόγια και ο σχολιασμός είναι ενίοτε κουραστικά, παραθέτουμε όσο μπορούμε από μνήμης μια σειρά από σχόλια των παιδιών της Ομόνοιας στην κουβέντα που είχαμε. Είναι ίσως το πιο χαρακτηριστικό δείγμα του τι σημαίνει Θύρα 9 στο αντιφασιστικό παρελθόν, παρόν και μέλλον του νησιού. Φυσικά η κουβέντα είχε και μπόλικο ενδιαφέροντα «οπαδικό», τα οποία δεν είναι του παρόντος κειμένου και δεν τα μεταφέρουμε.

- Θα θέλαμε να λέμε για τ' αφεντικά μας, για τα ένσημα που δεν μας κολλάνε, για εδώ που μας γαμάνε. Αλλά όλα τα σκεπάζει το Κυπριακό. Ότι και να πεις η απάντηση είναι «ναι αλλά με τους Τούρκους τι θα κάνουμε;». Άλλοι πάλι λένε «ας λυθεί το Κυπριακό και μετά θα έχουμε διπλάσιους τουρίστες και θ' ανέβουν οι μισθοί». Όλα καταλήγουν στο Κυπριακό.

-Δε γίνεται ρε παιδιά και οι 35 αριστεροαναρχικές συλλογικότητες του νησιού να μα-

Οι antifa σημαίες σπάνια λείπουν από κάποιο ματς της Ομόνοιας.

Ο κεντρικός σύνδεσμος της Ομόνοιας.

Ο σύνδεσμος του ΑΠΟΕΛ

Στο ισόγειο, ο παραχωρημένος από την διοίκηση προς τους «οπαδούς», σύνδεσμος των οργανωμένων του ΑΠΟΕΛ. Στους πάνω ορόφους τα γραφεία της ΠΑΕ. Ο επίσημος χορηγός της ομάδας στην πρόσοψη καλύπτει ακόμα και τις εξίσου μεγάλες σβάστικες που είδαμε τριγύρω. Απ' όσο μάθαμε, τα τσογλάνια του ισογείου μεταξύ άλλων, την πέφτουνε συχνά σε αυτοκίνητα με τουρκοκυπριακές πινακίδες που τυχαίνει να περνάνε τον δρόμο. Με λίγα λόγια, το κράτος, η εκκλησία και οι ακροδεξιοί χρηματοδοτούν τον ΑΠΟΕΛ. Η επίσημη ομάδα με τη σειρά της μοιράζει φράγκα στα κεφάλια των «οπαδών», αυτοί στέλνουν τους βλαμμένους πισιρικάδες τους να κάνουν τις μαλακίες τους, οι μπάτσοι κάνουν τα στραβά μάτια και η ζωή συνεχίζεται.

ζεύουν στην πορεία για τον Φύσσα 50 άτομα και η Θύρα 9 με ένα κάλεσμα στο ίντερνετ και τίποτα άλλο να στήνει ένα μπλοκ 300 ανθρώπων. Κάτι δεν πάει καλά.

-Είχαμε μαζέψει τόσες φράσεις με πολιτικές δράσεις, που κάποιοι εδώ συνοπαδοί μας είπαν «τι θα γίνει ρε παιδιά, δεν γίνεται να είναι 3 πολιτικά και 1 για την Ομόνοια αυτά που ανεβαίνουν στη σελίδα μας». Κι έτσι κάναμε και μια ξεχωριστή σελίδα για το ξεκάρφωμα. Την «Ομοноία Political Action».

-Μη σας κάνουν εντύπωση οι σβάστικες και οι στόχοι. Αφού στους άλλους δίνουν 2 κούτες σπρέι από τη διοίκησή τους και τους λένε «γράψτε». Εμείς είμαστε στο «μαλάκες, βάλτε κάνα 2ευρω να πάρουμε σπρέι». Παρ' όλα αυτά η πόλη είναι καθαρή!

-Μέχρι πρόσφατα Ομόνοια=ΑΚΕΛ. Έτσι χύμα. Τόσο που το ΑΚΕΛ αποφάσιζε το προεδρείο του συνδέσμου μας και προσπαθούσε πάντα να ελέγχει τη λειτουργία μας. Για να καταλάβετε όταν έγινε η φάση με τις τράπεζες κάλεσαν την ηγεσία μας από το ΑΚΕΛ για να τους "ρίξουν τη γραμμή". Το 2010 κατεβάσαμε για πρώτη φορά ανεξάρτητο αυτόνομο ψηφοδέλτιο σε κόντρα με το ψηφοδέλτιο του ΑΚΕΛ και βγήκαμε. Από τότε τρώμε πολύ πόλεμο. Δεν μας έφταναν δηλαδή οι δεξιοί, τρώμε πόλεμο κι απ' τους αριστερούς.

Στην ερώτησή μας αν έχουν σχέσεις με τουρκοκύπριους απάντησαν:

Όταν άνοιξαν τα σύνορα για πρώτη φορά το 2004, την πρώτη κιόλας Κυριακή έσκασε στο γήπεδο πούλμαν με τουρκοκύπριους που ήρθαν να δούνε την Ομόνοια. Δεν τους ξέραμε και ήρθαν να δούνε την Ομόνοια, ρε φίλε. Ήταν απ' τα πιο συγκινητικά πράγματα στην ιστορία της ομάδας. Από τότε κάθε Κυριακή κάποιοι τουρκοκύπριοι έρχονται και βλέπουμε μαζί τα παιχνίδια.

Όπως καταλαβαίνετε, η Θύρα 9 μιλάει ταυτόχρονα από τη θέση του οπαδού και από τη θέση του αντιφασίστα σε ένα νησί που το ελληνοτουρκικό μίσος έχει χτυπήσει κόκκινο. Αυτή η ειδική αντιφασιστική θέση από την οποία είναι αναγκασμένοι να πράττουν και να μιλούν οι ομονοιάτες, εν ολίγοις ο αντιφασισμός, όχι ως ιδεολογία ή ως χόμπι, αλλά ο αντιφασισμός ως μονόδρομος επιβίωσης, είναι δύσκολο να γίνει κατανοητή από όποιον δεν έχει αντίστοιχες εμπειρίες. Σε διεθνείς συναντήσεις antifa οπαδών για παράδειγμα, το πρόβλημα γίνεται ακόμη πιο περίπλοκο, καθώς έρχονται σε επαφή άνθρωποι από διαφορετικά πολιτιστικά και κοινωνικά background, με εντελώς διαφορετικό ρόλο στο εσωτερικό των δικών τους κοινωνιών. Κι είναι έτσι που οι γνώμες γύρω απ' το antifa δεν είναι πάντα αυτονόητες. Οι ομονοιάτες, για παράδειγμα, περιγράφουν αυτήν την πραγματικότητα ως εξής:

Ρε φίλε εμείς εδώ είμαστε στο κέντρο του διακοινοτικού μίσους, ζούμε σε ένα νησί με 6 στρατούς και σε μία πόλη χωρισμένη στα δύο, μας πολεμάνε οι δεξιοί, μας πολεμάνε οι αριστεροί, είμαστε αδελφοποιημένοι με τους Εβραίους,⁵ είναι τα αδέρφια μας, έχουμε τουρκοκύπριους οπαδούς, ό,τι αντιφασιστική δράση παίζει είναι από εμάς. Καταλαβαίνετε τι ρόλο έχουμε και τι λένε για εμάς στο νησί. Και οι άλλοι μας έβαλαν θέμα επειδή φωνάζουμε στο γήπεδο «πουτάνας γιοι πορτοκαλί»⁶ και είναι σεξιστικό.

ΣΟΥΜΑ

Η προσπάθεια της Θύρας 9 είναι μάλλον ό,τι πιο ελπιδοφόρο μπορεί να βρει κανείς στο γειτονικό νησί. Τα σύνθημα «τουρκοκύπριοι αδέρφια μας», οι διαρκείς κόντρες με τους ναζί, η χυλόπιτα και τα μπινελίκια στην κυπριακή αριστερά, η μάχη για τους τοίχους και τους δρόμους, αλλά και για την ηγεμονία στην νεολαία του νησιού είναι πολιτικά διακυβεύματα από εκείνα που κατέχουν περίοπτη θέση και στην δική μας ατζέντα. Φύγαμε με την αίσθηση πως στην Κύπρο αυτοί είναι οι δικοί μας άνθρωποι. Τους καταλάβαμε και μας κατάλαβαν: η υπέροχη αίσθηση να γνωρίζεις κάποιους για λίγη ώρα, αλλά κάποια πράγματα να θεωρούνται ήδη αυτονόητα. Γι' αυτό και αυτό το γράμμα. Μήπως μας φανεί χρήσιμο, μήπως κολλήσει παρέα με άλλες εμπειρίες, μήπως μας πάει ένα βήμα πιο κάτω. Μήπως...

1. Η κερκίδα του Π.Α.Σ. Γιάννινα έχει κι αυτή την δική της αντιναζι ιστορία. Στο περιοδικό *Antifa* #5, 03/2007, σε μια συζήτηση για τον αντιφασισμό στα Γιάννινα γίνεται αναφορά στο group του *Antinazi PAS Giannina*. Αν μη τι άλλο είναι σημαντικό, που δέκα χρόνια μετά ένας μεγάλος αριθμός των οπαδών της γιαννιώτικης ομάδας εξακολουθεί να παντρεύει την αγάπη για την ομάδα του με το μίσος για τους ναζί.

2. ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ, ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΠΙΟ ΔΙΠΛΑ..., κείμενο που δημοσιεύθηκε στο φόρουμ των οπαδών του ΠΑΣ (www.pas.gr/forum), 08/11/2017.

3. Ο ΑΠΟΕΛ και η Ομόνοια (φα και αντιφά) είναι οι δύο μεγαλύτερες ομάδες της Κύπρου- σαν να λέμε Ολυμπιακός και Παναθηναϊκός για τα ελληνικά δεδομένα. Οι άλλες ομάδες (μεταξύ των οποίων και ο Απόλλων Λεμεσού που αντιμετώπιζε η Αταλάντα) έχουν κατά πλειοψηφία φασιστοκερκίδες.

4. Πολύ διαφωτιστικό είναι το τεύχος 5 του *HUMBA* (07/2011), στο οποίο φιλοξενείται και τρισέλιδη συνέντευξη της Θύρας 9.

5. Η Θύρα 9 είναι από το 2007 αδελφοποιημένη με τους οπαδούς της *Hapoel Tel Aviv*. Hapoel στα εβραϊκά σημαίνει εργάτης και είναι η μόνη ομάδα στο Ισραήλ που έχει Άραβες και Εβραίους οπαδούς. Εννοείται πως θεωρούνται εθνοπροδοτές γιγατόνων.

6. Πορτοκαλί είναι το nickname των οπαδών του ΑΠΟΕΛ λόγω των χρωμάτων της ομάδας.